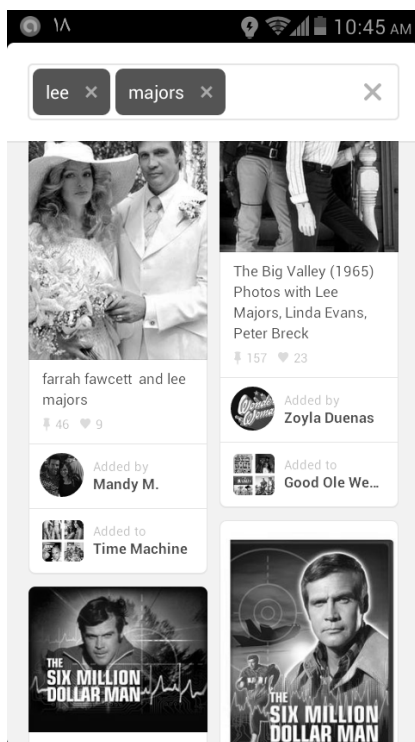

اینترنت آدم‌ها (۲) آدم شش تریلیون دلاری

□ نوشته علیرضا محمدی‌فر

همچنان که در مقاله پیش گفتیم با وجود دستاوردهای بسیار بزرگ و شگفت‌انگیز در عصر اطلاعات، به دلیل توانی که فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در محدود کردن حریم خصوصی انسان دارند می‌توانند دورانی را بیافرینند که شاید آیندگان آن را دوران تاریک یا قرون وسطی در عصر اطلاعات نام بگذارند. از سوی دیگر، گفتیم که کنارگذاشتن و نادیده گرفتن فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات برای انسان این روزگار به دلیل منافع بی‌شماری که دارد ناممکن است و نمی‌تواند به عنوان یک راه حل مطرح شود. با آن که دلایل ناممکن بودن آن بدیهی است، برای بررسی موشکافانه‌تر و تحلیل جامع‌تر، بخشی از علت‌هایی را در این مقاله خواهیم گفت که فکر می‌کنیم قانع‌کننده باشند. ادامه این مقاله چندبخشی در شماره‌های بعدی خواهد آمد.

بخشی از نتیجه جستجوی «Lee Majors» در برنامهک Pinterest، در عکس بالا-چپ لی میجرز در کنار «فارا فاست» (زن شش میلیون دلاری در همان سریال «مرد شش میلیون دلاری») قرار دارد.

حدود ۴۰ سال پیش یک سریال تلویزیونی پربیننده به نام «مرد شش میلیون دلاری»^۱ همزمان در ۷۰ کشور جهان از جمله در ایران پخش شد که در آن لی میجرز^۲ در نقش یک فضانورد به نام استیو آستین^۳ ایفای نقش می‌کرد. این سریال بر اساس داستانی اثر مارتین کایدین^۴ به نام Cyborg ساخته شده است.

حال تصور کنید که اگر در آن روزگار می‌خواستند به جای آن اعضای بیونیک توانایی‌های زیر را برای استیو آستین فراهم کنند، چقدر باید خرج می‌شد:

- دسترسی سریع به یک شبکه گول‌آسای کامپیوتر که میلیون‌ها سرور در سراسر جهان و میلیاردها صفحه اطلاعات دارد (شبکه اینترنت)

- ارتباط با ده‌ها ماهواره GPS و پی‌بردن سریع به نشانی هر نقطه‌ای بر روی زمین

- یک دوربین عکاسی و فیلم‌برداری با کیفیت 4K

- برقراری ارتباط صوتی و تصویری با دیگران از هر نقطه‌ای بر روی زمین (که به صدها هزار دکل مخابراتی نیاز دارد)

- داشتن انواع مختلف حس‌گر مانند فشارسنج، دماسنج، شتاب‌سنج، قطب‌نما، حس‌گر ضربان قلب، و حس‌گر فرابنفش و

پس از آن که استیو آستین در یک سانحه فضایی صدمه می‌بیند تحت یک عمل جراحی قرار می‌گیرد که شش میلیون دلار هزینه در پی دارد. اعضای مصنوعی یا اعضای بیونیک^۵ جایگزین دست راست، دو پا، و چشم چپ او می‌شود. این اعضای بیونیک جدید قدرت، سرعت، و بینایی او را فراتر از توانایی‌های انسان معمول می‌کند. او می‌توانست با سرعت ۹۷ کیلومتر در ساعت بدود، چشم او لتری با توان بزرگ‌نمایی ۲۰:۱ و توان دید مادون قرمز داشت، و ماهیچه‌های بیونیک او می‌توانست همچون یک بولدوزر عمل کند. استیو آستین یک مأمور سری Office of Scientific Intelligence (OSI) بود و برای مأموریت‌هایش از این توانایی‌ها بهره می‌گرفت.^۶

^۱ The Six Million Dollar Man

^۲ Lee Majors

^۳ Steve Austin

^۴ Martin Caidin

^۵ bionic

^۶ http://en.wikipedia.org/wiki/Lee_Majors

http://en.wikipedia.org/wiki/The_Six_Million_Dollar_Man

تکامل بیولوژیک انسان در شکل اکسترنال (بیرونی)

از سوی دیگر، چه زیست‌شناسان بپذیرند، چه نپذیرند، وسایل همراه هوشمند را می‌توان بخشی از تکامل بیولوژیک انسان در نظر گرفت، که عضوهایی هستند که به صورت اکسترنال (بیرونی) مورد استفاده انسان‌ها قرار می‌گیرند، هر چند انواع پوشیدنی آنها اجتماع بیشتری با بدن برقرار می‌کنند (و انواع بیونیک آنها در داخل بدن قرار می‌گیرند). آنها به جز حواس پنج‌گانه حواس جدید دیگری مانند حس تعیین اندازه نور ماوراء بنفش، یا حس تعیین دقیق موقعیت مکانی را برای انسان اضافه می‌کنند. شاید ربط دادن تکامل بیولوژیک انسان به ابزارهای هوشمند مضحک به نظر برسد، اما پدیده رو به گسترش خودافزارآوری^۷ (BYOD) به خوبی می‌تواند این نظریه مضحک را توضیح بدهد.

خودافزارآوری چیست؟ به بیان ساده، خودافزارآوری به آوردن ابزارهای هوشمند (لپ‌تاپ، تبلت، و گوشی هوشمند) توسط کارکنان یک مؤسسه به محل کارشان و استفاده از آنها برای امور آن مؤسسه اشاره دارد. نخستین بار شرکت اینتل در سال ۲۰۰۹ این پدیده را رسماً پذیرفت. امروزه بسیاری از شرکت‌ها و مؤسسات از این پدیده به نفع خود بهره می‌گیرند و حتی بعضی از آنها آن را اجباری کرده‌اند. **مؤسسه گارتنر^۸** در یک گزارش پژوهشی سال گذشته خود پیش‌بینی کرد که تا سال ۲۰۱۷ نیمی از کارفرمایان از کارکنان خود خواهند خواست که یک وسیله هوشمند به همراه داشته باشند (خودافزارآوری کنند). **دیوید ویلیس^۹** مدیر عامل و تحلیل‌گر گارتنر گفته است که «استراتژی‌های BYOD رادیکال‌ترین تغییر در اقتصاد و فرهنگ کامپیوترهای خدمات‌گیرنده^{۱۰} در کسب‌وکارها هستند».

پیوستن آبل به راه گوشی‌سازان اندروید و ویندوزفون در پشتیبانی از NFC، شتاب استفاده از خودافزارآوری را بسیار بیشتر خواهد کرد. **تیم کوک^{۱۱}**، مدیرعامل شرکت آبل سرانجام در ماه سپتامبر ۲۰۱۴ در مراسم معرفی گوشی‌های جدید iPhone 6 و iPhone 6 Plus رسماً بهره‌گیری از فرستنده/گیرنده NFC^{۱۲} را تأیید کرد، و خبر از توافق آبل با تعداد زیادی از فروشگاه‌ها برای بهره‌گیری از فناوری پرداخت موبایلی (Apple Pay) داد که بنیاد آن فناوری NFC است.

⁷ Bring Your Own Device

⁸ <http://www.gartner.com/newsroom/id/2466615>

⁹ David Willis

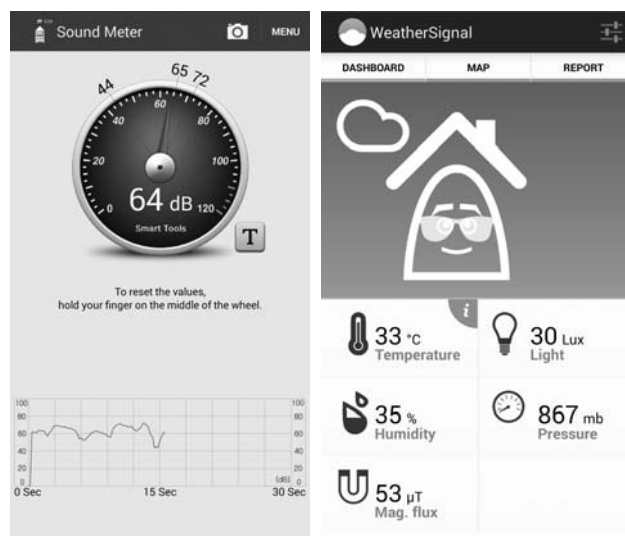
¹⁰ client

¹¹ Tim Cook

¹² near field communication

SpO₂ (یادآوری: این دو مورد آخر در گوشی‌های جدید Galaxy Note 4 محصول سامسونگ تعبیه شده است. حس‌گر SpO₂ میزان اشباع اکسیژن خون را به دست می‌دهد. حس‌گرهای دیگری نیز در راه است. شرکت Imagination Technologies در حال کار روی حس‌گرهایی بسیار کوچک است که می‌توانند انواع گوناگونی از اطلاعات پزشکی فرد حامل حس‌گر را - مانند اطلاعاتی که بخش‌های ICU بیمارستان‌ها فراهم می‌کنند - از طریق یک وسیله همراه، مثلاً گوشی، نمایش بدهند)

● و امکانات فراوان دیگری که وسایل همراه هوشمند کنونی فراهم می‌کنند.

برنامهک WeatherSignal (عکس سمت راست) با بهره‌گیری از حس‌گرهای گوشی Galaxy S4 درجات دما، رطوبت، شار مغناطیسی، سطح روشنایی، و فشار هوا را به دست می‌دهد.

برنامهک Sound Meter (عکس سمت چپ) صدای زمینه محیط را بر حسب دسیبل فراهم می‌کند. میکروفون گوشی به عنوان یک حس‌گر برای تعیین دقیق‌تر سطح صدای محیط در مقایسه با گوش آدمی می‌تواند به کار برود. دقت ریز حس‌گرها با پیشرفت فناوری بهتر خواهد شد.

بی‌گمان، اگر چنین امکاناتی قرار بود در آن روزگار برای استیو آستین فضاانورد فراهم شود بیش از شش تریلیون دلار باید خرج می‌شد. امروزه این امکانات و توانمندی‌ها را با یک گوشی هوشمند ششصد دلاری یا کمتر می‌توان در اختیار گرفت. یک گوشی هوشمند رده‌متوسط ششصد هزار تومانی بسیاری از این امکانات را در اختیار شما قرار می‌دهد. بی‌جهت نیست که امروزه عده‌ای از کاربران روزها پیش از آن که یک گوشی پرچم‌دار یا پیش‌قراول شرکت‌هایی مانند آبل یا سامسونگ به بازار بیاید در صف خرید فروشگاه‌های ارائه‌کننده قرار می‌گیرند.

